



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 3264/2021**  
**31.03.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Гордане Џакула и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Проданић адвокат из ..., против туженог „Сава осигурање“ АДО Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 711/21 од 25.03.2021. године, у седници већа одржаној 31.03.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 711/21 од 25.03.2021. године.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 711/21 од 25.03.2021. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1388/18 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу исплати по основу накнаде штете на име умањења животне активности износ од 500.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од 350.000,00 динара, на име претрпљеног страха износ од 250.000,00 динара, на име наружености износ од 100.000,00 динара, на име туђе неге и помоћи износ од 53.000,00 динара, на име трошкова лечења (разлика) износ од 358.000,00 динара, на име уништене одеће износ од 10.000,00 динара, укупно 1.621.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 711/21 од 25.03.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П 1388/18 од 17.12.2020. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд налази да нема разлога за одлучивање о ревизији тужиоца.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца јер је ревизија усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, што није разлог прописан чланом 404. став 1. ЗПП за одлучивање о посебној ревизији. Осим тога, у ревизији се не указује на конкретне разлоге прописане наведеним чланом због којих би ревизија била изузетно дозвољена, нити се прилажу другачије правноснажне одлуке или одлуке по ревизији које би оправдавале потребу за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 29.08.2018. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 1.621.000,00 динара. Првостепена пресуда донета је 17.12.2020. године а другостепена пресуда 25.03.2021. године, којима је одлучено о новчаном потраживању за накнаду штете у наведеној висини.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази законом прописани цензус за изјављивање ревизије од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија тужиоца није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић